

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SORANER - *bladet*

Månedsskrift for Soransk Samfund
Årgang 71 . Nr. 9

November
1986

*Dronningen kom alligevel til 400 års jubilæet
den 3. oktober 1986.*

Friskere end Friskbagt

Mette *Munk*^{TM}

Mette Munk A/S · Göteborggade 5, P.O. Box 9 DK 5100 Odense C. Danmark · Telephone 09 13 44 13

Sorø Akademis Skoles 400 års jubilæum fejredes fredag den 3. oktober 1986

Lad det være sagt med det samme: Det blev en succes, alt klappede, og det blev en stor oplevelse for deltagerne. Strålende solskin, men noget blæsende var vejret, og Sorø Kommune havde sat flagalleen op i Storgade. De mange gæster strømmede til for at være på plads, inden dronningen kom præcis kl. 10. Hun og prins Henrik var helt i sort på grund af hofsorgen over prins Georg. Rygtet siger, at der var 850 gæster i kirken, fuldt hus var der ihvertfald, og de mange, der sad i sideskibene, fik ikke set dansene, men de hørte musikken, kantaten og festtalen og fornemmede stemningen.

Programmet var omfattende og strakte sig over knapt to timer.

Rektors velkomst

Det er mig en stor glæde at kunne byde velkommen til festlighederne i anledning af Sorø Akademis 400 års jubilæum.

Selve jubilæumsdagen, den 31. maj, blev fejret forholdsvis stilfærdigt. Det var jo midt i eksamenstiden, og alle var travlt optaget af at repetere og forberede eksamen. Dagen blev markeret ved, at Sorø Samfund gav skolen den stele, der nu er placeret uden for kirkens søndre korsarm. Og alumnerne fejrede begivenheden med overflødighedshorn og lyserød champagne.

Men i dag går det løs!

Hele skolen – eleverne og alle de ansatte – er samlet i kirken for sammen med tidligere elever og en lang række indbudte gæster at deltage i jubilæumshøjtideligheden. Og i aften drager mere end 700 med særtog til København for at feste videre i Det kgl. Teater. Sammen med næsten 500 tidligere elever og næsten 200 andre gæster skal vi overvære skolens jubilæumsforestilling, operaen Tryllefløjten.

Næste lørdag, den 11. oktober, åbner skolen sine døre for alle, der vil indenfor

og se, hvordan hverdagen leves på Akademiet. Vi håber, at mange møder frem til Åbent Hus.

I forbindelse med jubilæet er der arrangeret to særudstillinger.

Plancherne, der er opsat i kirkens nordre korsarm, fortæller om baggrunden for Frederik II's fundats fra 1586 og om oprettelsen af »Den Kgl. frie Skole i Soer«. Denne udstilling er blevet til i samarbejde med Jørgen Hein (De danske Kongers kronologiske Samlinger på Rosenborg) og Kirsten Nannestad (Det nationalhistoriske Museum på Frederiksborg).

På Hovedbygningens 2. sal kan man få et overblik over ridsemestrene (tegnelærerne) ved Sorø Akademi gennem 200 år. Denne udstilling er arrangeret sammen med museumsinspektør Christian Gether fra Kunstmuseet i Sorø.

God fornøjelse!

7 balletdansen

Derefter dansede 8 balletdansere fra Det kongelige Teater syv danse, der stammer fra det danske hof i 1780'erne, og som er nedskrevet i en række nodebøger fra Büllowsamlingen på Sorø Akademis Bibliotek. Dansene lededes af kongelig solodanser *Flemming Ryberg* og annonceredes af ham på elegant fransk. Danserne optrådte i renæssancekostumer, der ledede tanken hen på »Elverhøj«, og selve dansene i kvadriller mindede om lanciers, der stadig er umådelig populær ved akademiballerne. Det var en festlig og farverig indledning.

Derefter sang Sorø Akademis skolekor: »Sine Nomine« 4 sange af Carsten Hauch under ledelse af *Max Sydendal* (S 79), som Max havde komponeret musikken til i dagens anledning, heriblandt selvfølgelig »Jeg veed et sted« på den nye melodi og

fædrelandssangen: »Morgendug, der sagte bæver«.

Hans Jørgen Jensen (S 49), generaldirektør for Danmarks Radio, holdt festtalen, der bringes i sin fulde form. Taleren var vældig inspireret og holdt forsamlingen i sin hule hånd, det knitrede og spruttede, et formidabelt festfyrværkeri, isprængt hastige sideblikke til verdenshistorien, fugl Fønix svang sig mod himlen, og dens modsætning krokodillen klappede med de hæslige kæber i mudderet. Tidsintervallet var de 800 år, som stedets historie omfatter, Absalon fik, hvad han kunne tilkomme, men alligevel var taleren aktuell og fik sagt netop det, der skulle siges. Der var almindelig enighed om, at det var den bedste soranske tale i mands minde.

Derefter fulgte kantaten, skrevet af Ove Mallings tipoldebarn *Hubert Malling*, hvis oldefar var Peder Malling, der var arkitekt på Akademiets nuværende hovedbygning, og musikken er komponeret af organist *Knud Vad* (S 55). Musik og ord fremhævede hinanden, og meget elegant og diskret var i fjerde strofe i kvartetten indflettet en hyldelse til dronningen (Lyt til et par råd, der stammer fra et prægtigt søstersind), idet det var citater af hendes nytårstale for et par år siden. Med forfatterens tilladelse optrykkes kantaten her i bladet, så alle Soranerbladets læsere kan nyde den. Foruden skolekoret medvirkede Chorus Soranus og 30 musikere og 4 solister, kgl. skuespiller Christian Steffensen læste recitativene, og Knud Vad dirigerede.

Så rundede rektor højtideligheden af og meddelte, at Sorø Kommune i dagens anledning havde oprettet et skolelegat for Sorø Akademis elever med en kapital på 50.000 kr. og fortrinsret for sønner og døtre af Sorø-borgere.

Slutnings sangen i kirken var to strofer af B. S. Ingemanns digt: »Verdensfreden« fra 1861, et digt, som har været upåagtet, indtil komponisten Otto Mortensen kort før sin død i 1986 satte musik til det.

Kl. 12,00 fik dronningen og prinsen forevist en udstilling på 2. sal af værker af

skolens 7 sidste tegnelærere siden 1770, og kl. 12,15 var der reception i Grønne og Gule Sal for 150 indbudte gæster med lækker mad og rød- og hvidvin, hvorefter dronningen var på besøg på Heises Hus og hos de kvindelige alumner på Gymnasiet's forbygning.

Der var en del, der trak vejret lettet, da det hele var overstået, for successen blev trukket i land af mange gode kræfter, der alle trak på samme hammel, koordineret af rektor.

Festforestillingen i Det kgl. Teater med Mozarts Tryllefløjten, hvor de 1.200 pladser var optaget af elever, gamle soranere og jubilæumsgæster, var en oplevelse helt for sig, specielt den festlige prolog, som Hubert Malling også havde skrevet, og som blev fremført af Christian Steffensen og Kit Eichler, den sidste som repræsentant for de kvindelige elever, festligt og fornøjeligt for slet ikke at tale om det lange særtog frem og tilbage med 700 gæster, hvor der på hjemturen pludselig og uventet dukkede sodavand, øl og sandwiches op, der vederfaredes fuld retfærdighed.

En strålende dag for Skolen, som uden tvivl vandt mange nye venner og knyttede båndene nærmere til de gamle venner.

Red.

Fugl Føniks og krokodillen

Af Hans Jørgen Jensen (S 49)

Fire hundrede år. Tager vi skuddagene med, bliver det 146.000 dage – har jeg med opbydelsen af de sidste erindringer fra min gode matematiklærer Damgaards velsignelsesrige gerning fundet ud af. Udvikler vi det med timer, minutter og sekunder, kommer det rent talmæssigt til at ligne underskuddet på betalingsbalancen her i 400-året for skolens start.

400 år. Milliarder af brudstykker af tid. Af muligheder. Håb. Forventninger. Død og liv. Sorg og glæde. Kærlighed og had. Lurvethed og storsind – for vore forfædre, der danner kæden bagud som vor forudsætning.

Fire hundrede år tilbage finder vi et af de skæringspunkter mellem mennesker og tid, som er grunden til, at netop vi er her i dag, at netop vi kan være her i dag, at netop vi skal være her i dag.

Hvorfra? Hvorfor?

Men vi må yderligere fire hundrede år tilbage, til denne kirkes bygmesters tid, for at finde det skæringspunkt mellem mennesker og tid, som skabte grundlaget for, at Frederik II fire hundrede år senere kunne blive årsag til, at vi er her i dag.

Vi må søge endnu mange gange fire hundrede år tilbage for at finde sammenhængen, forudsætningerne for, at vi fester i dag.

De græske filosoffer, som jeg med betydelig mangel på interesse stiftede bekendtskab med derovre på den anden side af Fraterbrønden, forsøgte som deres kolleger både før og efter at finde denne sammenhæng. Svaret på det evige spørgsmål, om meningen i menneskelivets galskab. Hvorfra? Hvorfor?

Tilfælde eller nødvendighed

En af dem, Demokrit – og ham skal vi seks gange fire hundrede år tilbage for at møde – nåede på et tidspunkt i sin tumlen med disse tunge sager frem til, at alt hvad

der eksisterer i universet er frugten af tilfældigheden og nødvendigheden. Og han tilføjede så, at tilfældet er en årsag, som er skjult for den menneskelige forstand. Meget nærmere *forklaringen* kan vi her 2400 år senere næppe påstå, at vi er kommet. Vi må stadig bøje os for nødvendigheden, om end vi gør os en del umage for at slippe udenom, og vi må acceptere tilfældigheden som en årsag, der er skjult for den menneskelige forstand. For millioner af mennesker, for generation efter generation, har den eneste vej gennem dette net af tilfældighed og nødvendighed været religionen: troen på en højere magt som igangsætter og styrende kraft.

Absalon

Sådan var det for denne kirkes bygmester Absalon. Han var en Guds mand. Hvorfor dukker han pludselig op for 800 år siden og kommer til at spille en så afgørende rolle i vort lille lands historie?

På den ene side kan vi se, hvordan hans genetiske bagage fra Hvide-slægten har givet ham en dynamik, en viljestyrke, en høj begavelse og en fabelagtig fysik. Og vi ved derudover, at slægten har givet ham en start, der rent økonomisk satte ham i særklasse. Men var det tilfældet eller nødvendigheden, der gjorde ham til fostbroder med den myrdede Knud Lavards søn, den senere konge, Valdemar den Store? Og var det tilfældigheden eller nødvendigheden, der gjorde, at han overlevede i sine mange felttog – som i 1169 i Arkona – og sejrede? For slet ikke at tale om den 10 års udflugt til Paris?

Vi er 800 år tilbage. 1186. Kirken her er under opførelse. Cistercienserklostret i Sorø har fungeret i 25 år, og Absalon sørger for med usædvanlig dygtighed og tæft for mageskifter, at sikre sin kirke og sit kloster på Sorø-øen. Uden den indsats af Absalon som dreven handelsmand havde vi heller ikke siddet her i dag.

Tilfældigheden og nødvendigheden skal spille godt sammen for at give den enkelte, ikke mindst vore forfædre i bunden af systemet, overlevelsesmuligheder her for 800 år siden. I England er Absalons kollega, ærkebiskop Thomas Becket, få år tidligere blevet myrdet i sin kirke, Canterbury-katedralen, af kong Henrik II's mænd, fordi han stædigt havde forsøgt at forsvare kirkens ret mod kronen. På fastlandet havde den tyske kejser, Frederik Barbarossa, i årevis ofret tusinder af menneskeliv i kampene for sin kejsermagt mod paven. Og da det var endt mindre succesrigt, åbnede han så i 1189 det tredje korstog i kølvandet på Richard Løvehjerte, som om der ikke var blevet dræbt tilstrækkeligt mange i Vorherres navn.

Det er også i disse år, Djengis Khan, der kalder sig Guds svøbe, drager hærgende og sejrende gennem Kina, Centralasien og Rusland. Det er årene, hvor Inka-Riget slår rod i Peru, hvor Japan får sin første Shogun og dermed det benhårde feudalsystem. Men det er også årene, hvor de islandske sagaer bliver skrevet, hvor Saxo skriver om Amlæ, og hvor – har jeg lovet at sige – Virum bliver nævnt for første gang i verdenshistorien i et brev fra paven til biskop Absalon.

Sådan ser i et subjektivt og umådelig sammentrængt billede Absalons verden ud. Vor 800 års forudsætning.

Springer vi 400 år frem til denne festdags egentlige udgangspunkt, 1586, finder vi en verden, der ikke er blevet synderlig roligere eller har givet bedre vilkår for bunden i systemet eller er fyldt med større forudsætninger for fred eller idyl eller nyoprettelse af en »besynderlig og bedre kongelig skole i Sorø«.

Opgøret mellem katolicisme og den lutherske tro er langtfra tilendebragt. Trediveårskrigen venter forude, syv års krig mellem Sverige og Danmark har udmarvet begge lande og slutter først i 1570. Den spanske armada samler kræfter til det store opgør med Englands dronning Elizabeth, som i øvrigt gør klar til henrettelsen af Mary Stuart.

Frederik II er ved at sende sin datter Anna til Skotland for at få hende gift med Mary Stuarts søn James VI, så hun senere kan blive dronning af England. Hendes bror Chr. IV er ni år. Shakespeare er 22. Det er Galilei også. Han må til at forberede sig på at skulle afsvære sine kætteriske anskuelse, at jorden ikke er verdensrummets centrum. Værre går det Giordano Bruno. Han er i 1586 38 år og på vej mod bålet, fordi han fastholder, at verdensrummet er uendeligt. I Paris er tusindvis af huguenotter nogle år tidligere udryddet på Bartholomæusnatten. I Irland er befolkningen ved at rejse sig mod England og indleder dermed den guerillakrig, som 400 år senere stadig er i gang. Guy Fawkes forbereder sit krudttattent på det engelske parlament. Ivan den Grusomme er netop død, i et anfald af forfølgelsesvanvid dræbte han sin egen søn. Michelangelo og Tizian har begge, få år før, forladt dette jordeliv, men deres kunst lever endnu, 400 år senere. Europa velsignes med to nymodens påfund, tobak og kaffe.

Subjektivt valgte brudstykker af det billede, der var baggrunden for Frederik II's Danmark.

Hvis vi holder os til ordene i den kongelige fundats for Sorø skole skal en god portion tilfældighed og nødvendighed blandes sammen for at få placeret den lige netop her på stedet. Fundatsen fortæller i et sprog, så man næsten kan høre og lugte det fornøjelige hofliv på Frederiksborg, at den »trivialskele«, Frederik II havde startet der, led af disciplinære problemer.

Som fundatsskriver Frederik II selv udtrykker det: »Af den aarsage, at vi selv ideligen holde hof på vort slot Frederiksborg og de (altså skoleeleverne) med gemeene hofjtjenere have omgængelse, hvoraf ungdommen meget bliver forført og forkrænket. Da efterdi vi for saadanne bevægelige og nødtørftige aarsagers skyld ere blevet til sinds een besynderlig og bedre Kongelig skole på et andet og meere beqvæme og velbeilelig sted at fundere og oprette«.

Og det blev så Sorø, der med sit rige

kloster var blevet krongods – som alle øvrige klostre – et meget bekvemt og belejligt resultat af reformationen 50 år tidligere. Der skal altså mindst en reformation og et ideligt hofliv på Frederiksborg til, for at vi i dag kan komme til at fejre 400-året for skolen i Sorø.

I to gange 400 år har der her på stedet været læst, grublet, tænkt, talt. Viden og tro er blevet ført videre fra generation til generation med ny viden, ny tro. Det er næppe altid sket med den mildhed og forståelse, jeg har læst mig til, at man forventer af vore dages pædagoger. I Frederik IIs fundats tales der om »sliig tvang og disciplin, lærdom og optugtelse som det sig bør«, og det kan vi da allesammen trække på smilebåndet ad 400 år senere. Disciplinkriser, brande og pengeproblemer har fået denne fine gamle skole til at lukke og genåbne i det uendelige. Om Frederik II har været synsk eller blot været udstyret med en stærk tillid til sin egen guddommelige kraft, er uvist, men han har i hvert fald indtil i dag fået ret i sin fundats' understregning af, at der her til evig tid skal findes en skole.

Måske har det hjulpet, at han sluttede fundatsen af med en formaning »til alle vore efterkommere, Konninger udi Danmark, at de skal leve op til fundatsen for at undgå at opvække Guds ævige hævn og vrede«.

Tilfældigheden og nødvendigheden har bragt os frem til 400-året for Sorø Akademis Skole. Hver gang det brændte, hver gang det kneb med pengene, hver gang skolen var på vej ud af Danmarkshistorien, dukkede nye kræfter op og genskabte en skole på ruinerne. Fugl Fønix slog sig ned her.

Fugl Fønix er udødelig

Myten om denne vidunderfugl kan ses som indbegrebet af spillet mellem tilfældigheden og nødvendigheden, men også som billedet på evighed, udødelighed, genopstandelse. Fuglen Fønix brænder op – af grunde og på tidspunkter, myterne er uenige om – men op af asken stiger

hver gang en ny vidunderfugl, som så igen er skæbnebestemt til at skulle dø i bålet flammer og genopstå.

Jeronimus

Her kommer Jeronimus ind med sine afsluttende betragtninger. Han har forstået, at fuglen Fønix ikke mere indtager en så central plads i unge soraneres tilværelse, som den gjorde i gamle dage – og det er jo i vor tid alt, hvad der har mere end fem år på bagen.

Uniformerne og med dem fugl Fønixknapperne er forsvundet, og det føler jeg mig naturligvis overbevist ikke har været en tilfældighed, men en nødvendighed.

Tilfældet har imidlertid maget det så ironisk, at dér, hvor fuglen fløj, krøb krokodillen ind, og det er jo en lidt speciel udlægning af fugl Fønix-myten.

Uniformen

I stedet for én, fælles skoleuniform, har I nu frivilligt påtaget jer et antal forskelligartede uniformer, designet af vore dages smarte tøjfolk, som godt ved, hvordan krokodillen skal skæres for at få jer til at hoppe på moderæset.

Fønix og krokodillen

Fugl Fønix-uniformen, som sandt for dyden ikke var ophidsende, men i hvert fald lighedsfremmende, kommer derved til at stå som en mere demokratisk og solidarisk påklædning end status-symbolerne Robe di Kappa'er, Boss'er og krokodiller. Således kan traditionsbruddets formodede nødvendighed, som vi med ædel hensigt kalder fremskridt, ved en tilfældighed komme til at ligne et tilbageskridt. Tilfældet vil, at krokodillen er fugl Fønix' diamentrale modsætning. Thi krokodillen er som bekendt uskøn og går i sin genetiske nødvendighed ind for den stærkeres ret og udødelighedens definitive afslutning.

Hvad var det så, Jeronimus ville sige til en ny generation af soranere, som – ifølge pålidelige kilder – har meget travlt med at blive til noget?

Han ville blot i stilfærdighed minde

om, at skal vi skabe forudsætningerne for en smule orden på de tilfældigheder, der kan afgøre vor eksistens, må vi erkende omtankens og solidaritetens nødvendig-

hed. Uden den kunne fugl Fønix ved et tilfælde komme til at brænde op en sidste gang, og kun krokodillerne ville fælde en tåre.

Hans Jørgen Jensen (S 49).

Kantaten i Sorø Kirke 3. oktober 1986

Af Hubert Malling til musik af Knud Vad.

K O R

Først festlige takter, klingende klare båret til vejrs med trompeters fanfare. Så dundrende pauker i rytmisk staccato med hidsende pulsslags dunkle vibrato.

Nu væves af strenge et nynnende net. Det fletter sig yndefuldt, legende let om orglets registre af myldrende toner. Det frister, det lokker til variationer.

Til slut blander koret sig også i legen, kantaten får stemme – menneskets egen – så skibe, hvælvinger, krypter og kor gensynger vort budskab ord efter ord.

Selv stenene brummer fra munkenes mur,
»Hic quattuor sæcula celebrantur...«

K V A R T E T

Fire sekler er forløbet,
siden Anden Frederik
fandt sin hofétat uegnet
til at sætte varig skik
på de unge, der med tiden
skulle røgte høje hverv
og med kløgt beskytte riget
imod ufred og fordærv.

»Gør af Vort og Kronens kloster
velbejligt udi Soer
en besynderlig og bedre skole«,
bød det kongelige ord.

Riset, ferlen, terperiet,
tugtemestres strenge stab
lempe ud i trit med tiden.
Ingen føler det som tab...
Professorer og lektorer
svarer bedre til en ånd,
hvor man vover selv at søge
og studere fri for bånd,
hvor man tror på egne øjne
følger nye tankers spil,
hvor barokke krummelurer
foldes ud til klassisk stil.

Her, hvor dybets dystre malle
bed på munkens fiskekrog,
og med pen på pergamenter
Saxo prented' oldtids bog,
heglede en vis bergenser,
som på stedet her slog rod,
falske lader, tomme fraser,
vægelsind og standshovmod.
Siden flettede en sanger
ind i vores salmeskat
morgenstundens fuglejubel,
sivets hvisken under nat.

Lyt til et par råd, der stammer
fra et prægtigt søstersind,
og som gerne skulle trænge
i de flestes hjerter ind,
»Luk dig op, tab aldrig modet,
men fold dine evner ud,
føl for andre, lev med andre
og ret takken til din Gud
ved at kæmpe imod terror,
racehad og vold og mord,
så du viser, du har rødder
i det gode hus i Soer!«

RECITATIV

Fabelfugl –
Rejs dig og din rede!
Endnu ligger horisonten formummet.
Som en svævende grænse
langs synsranden
trods den hemmelighedsfuldt
rummets orden
for der oppe
og her nede.
Stiger jorden,
eller sænker hvælvet sig?
Grå bjerge ånder tungt
med lydløse vinde,
der søger at løfte
flige af natteslør.
Så funkler en glød
i den udbrændte bark
af gofer og myrrha.
Underet varsles af en ildstreng,
der genskaber verdens virkelighed
ved at sætte skel

mellem her nede
og der oppe.
Det flammer
En gylden stribe knejser derude...
Med guldstrube over skarlagen bryst
Strækker lyset hals...

Phønix –

Vi hilser og hylder dig
og tager dig
med strejf af hedensk andagt
til vort vartegn!
Gennem utalte år
har jordens folk
frydefuldt æret din opgang.
Måtte du da,
således skuet,
bestandigt kundgøre,
at det levende
aldrig blev lagt
i syg og ond aske...

D U E T

»*Non scholæ, sed vitæ discimus!*«
»*Vi lærer for livet, ikke for skolen!*«

RECITATIV

Du drives af lyst
til at dele den viden,
du samlede ind
gennem studietiden
med andre og yngre,

og at det må ske
så ligeud, åbent,
at alle kan se,
hvad meningen er,
hvor du vil hen
og gerne vil prøve
igen og igen...

Det kræver sin del
et fag at studere.
At bringe det ud
kræver ti gange mere.
For gejsten kan let
gå hen og forsvinde,
når der tales for døve
og tegnes for blinde,
der vrisser vrantent
med tillukket sind,
»Lad mig dog være!
Tag og forsvind!«

Men hænder det så,
at iver og liv
spontant lukker op
for nyt perspektiv,
der tydeligt stammer
fra selvstændigt skøn,
føjtes højeste bonus
til gerningens løn.
Så sander du fuldt,
hvad Seneca sagde
om skolen for livet
imorgen den dag...

K O R A L

Lade sig løfte, lade sig bære
af længsel derhen, hvor lyset må være.
Vove sig frem ad ukendte veje,
søge af hjertet for evigt at eje.

Bogen at bruge, læse og lede,
ånde på gløden i sagnfuglens rede,
prøve at tyde, at skimte ved genskær,
give sig selv til trivsel og fremfærd.

Samspil at øve, venskab at knytte,
modspil at prøve, grænser at flytte,
holde de love, der gælder for legen,
være de andres – blive sin egen...

Hilse med Ave! de smykkede sale,
huske til afsked at hviske et Vale!
Høste til løn den varme og glæde
at se sig som led i en levende kæde.

Hus over huse. Du brede og tunge.
Du gamle og grå. Du evigt så unge.
Hverdag med små ting kan haste forbi,
som hjørnesten står du – vort Akademi!

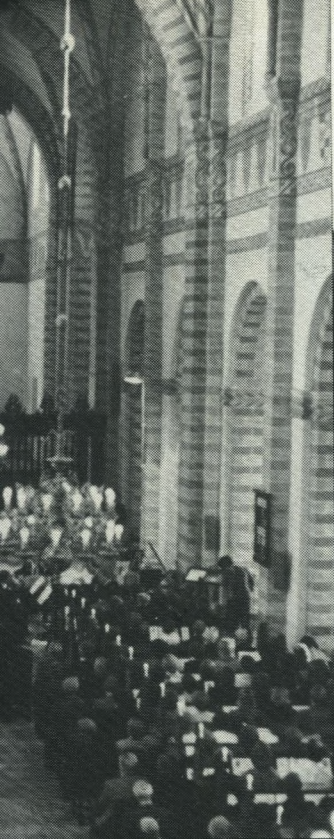

Prolog i Det kgl. Teater

MDC (*Gyldenløve*)

Se, jeg er kommet herhid for efter trom-
peters fanfare
på fælt nedhældende fjæl til velkomst at
ryste min manke,
så alle til stede kan se, at med held
Academia Sorana,
besynderlig bedst iblandt skoler, en
Gyldenløve dompterte.

Nu, da salutten er gjort med fuld
reverens, lad mig føje
en tak til Eder, der kom i så prægtige
skarer til staden.
De fleste fra skovkranste Soer, hvor jeg
tilforn som discipel
logerte i lærdoms-paulunet, der feteres
i dag for sin ælde
af venner pudset og pyntet trindt her i
musernes bolig.

I slet fire sekler på stribe skjulte mig
fortidens kappe.
Nu står jeg så her, med rette primus
prologus, og føler
mig noget fortunlet af færden op gennem
tiden ad diem.
Ubetvingeligt drager mig også gensyn
med minder derinde,
hvor jeg bag knurhår må blotte min
blændende løvetandstribbe
ved synet af senere seklers disciple fra
selvsamme skole.

Fluks skal jeg der designere og for Eder
straks emittere
til fornyet, festlig fanfare en værdig
prologus secundus ...

MDCC (*Holberg*)

Den løve brølte godt, og gyldent var hans
hår,
ret prægtigt gik han klædt med fløjl om
bag og lår.
Som »primus prologus« stod han med
fuldgod ret,

for har man enevold, gå sligt per se så let.

Vi andre fulgte på og priste, at forstand
kan også sende folk til tops i dette land.
Fed snak og basleman var godt i brug
den gang
som støtte for access til embedspost og
rang.
Dog ved jeg èn, som fik et sjællandsk
baroni
i bytte for et gods, fortjent ved skrivi.

Kort var mit frikvarter, nu står den på
Ovid,
hvis vers om kærlighed forstyrrer fælt
min flid.
I får lidt messing-sang, alt mens jeg
sender frem
at divertere Jer: Le prologue le troi-
sème ...!

MDCCC

Begge de disciple stod
støt på hver sin versefod.
Første brugte hexameter,
som de klassiske poeter,
avede sin tanks flugt
med daktyl-trokæisk tugt.
Næste holdt så efter tur
frikvarter med fast cæsur.
Som secundus var han fin
på pompøs alexandrin.
Hvorfra denne søde trang
til at ytre sig i sang?
Føles det som munter pligt
her at flette ord til digt
fordi muser lyste fred
over netop dette sted?
Suser skoven med metrik?
Bølger søen i rytmik?
Møntes ud i klasserum
renter af kulturens sum?
Lufter Phønix' vingesus
ud i de alumnus hus?
Grønnes her i blomsterbed
forventninger om kærlighed?
Lad mig kalde en herud,
der måske kan gi' et bud...
—Sorane!

1986

Hej!
Hyggeligt at se Jer...

Sorane –
fra 2. G mat-fys
det er mig.
Efternavnet er Jensen,
som 398 spalter i navnebogen.
Ligetil og borgerligt
ovenpå alle de Gyldenløver,
Høghe, Skader, Gjedder, Krabber,
Biller og Marsvin
i menageriet af gamle elever.
Åh, undskyld –
de hed jo disciple dengang!
Drenge, drenge og atter drenge
hele sriben.
Fra enormt gode familier...
Virker det så ikke forfriskende
med en pige
efter den omgang hankøn?
Til og med en Jensen-pige?
Som en slags sorin –
jeg mener rosin,
for vi piger
kommer nemlig først med
i sidste ombæring.
Som alumner endda i allersidste
for to-tre år siden.
Måske ku' det der kæmpe-drenger
ha' noget at gøre
med det lyrik-overtryk,
ham digterhatten fra lige før
fablede om...

Drenge har altid piger i ho'det.
Det havde de selvfølgelig også dengang.
Og sammen med skøn natur
ka' det vel nok ha' sat skub i poesien,
at man gik og savnede OS
i omtrent firehundrede år,
hvor vi var så langt, langt væk.
Nu er vi tættere på!
Alt er enormt meget tættere på!
Bare i fars og mors unge dage
så man ikke to l. G'ere
gå over Store Plads
med hinanden i hånden.
Idag ka' det fint ske,
de kysser hinanden samme sted.
Kammeratligt eller let kogende.
Trin 2 på komfuret!
De kilowatt gik vel også i sin tid
ind over lyrik-måleren...
Den kommer nok til at dreje
lidt langsommere fra nu af.
For idag er vi fler' piger end drenge.
Altså K før M
korrekt efter alfabetet.
Fedt nok – ikke?

Nå, et par rim
ka' jeg vel nok fyre af.
Som krølle på halen
efter al den talen,
ska' det gå i en fart
og helst lyde smart:
Så ha' det nu rart –
Mozart er Mozart..!

Receptionen i Grønne Sal den 30. august

Af Flemming Balstrup (S 48)

Cricket's 120 års jubilæum

Når jeg tager ordet her i aften, er det ikke for at tale om soransk cricket, men om tiden før soransk cricket, og specielt om de kvinder, der gennem de seneste 250 år har haft afgørende indflydelse på cricket's udvikling, hvorfor jeg må bede om selskabets absolutte opmærksomhed i de følgende få minutter.

Se, i anden halvdel af 1700-tallet var Hambledon sager. Den lille landsby ca. 15 km sydvest for London mønstrede en cricketklub, som i ca. 50 år dominerede udviklingen i alle sammenhænge. Kroen The Bat and Ball, som ejedes af Richard Nyren, var samlingsstedet for spillerne, og den lokale skomager var mester for digtet, som hang i hans værksted:

»Here lives John Small
Makes bat and ball
Pitches a wicket
plays at cricket
with any man
in England«.

Da jeg citerede digtet for *Jørgen Arnsbjerg*, udbrød denne efter en bevæget pause: »Det er morsomt, men jeg ved faktisk, hvad hans kone hed!«. Forbavset spurgte jeg: »Hvad hed hun?«, og han svarede: »Mrs. Small!«, og endnu engang blev jeg slået af Jørgen Arnsbjergs umådelige viden! Mrs. Small vandt, foruden sin mands hjerte, en fin, tynd snor om en lille trækerne, og gemalen syede, som digtet antyder, læder omkring nøglet. John Small var åbningsgærde for Hambledon.

Reglerne var ikke helt som nu.

F.eks. bød kampen mellem Hambledon og Chertsey den 23. september 1771 på en overraskelse. For mr. White fra Ryegate tog opstilling ved sit gærde med et bat, som dækkede hele gærdet. Kampen blev spillet færdig, men tre dage efter signerede kroværten John Small og Tom Walker en skrivelse, som angav, at bats fremover på bredeste sted ikke måtte overskride 4,25 tomme. Og det er målet i dag. For at kunne håndhæve denne regel, smedede Hambledons grovsmed en ramme, hvor igennem ethvert mistænkeligt bat skulle passere eller forkastes. (I parentes bemærket findes i dag i England et selskab, hvis eneste formål er at søge at tilvejebringe denne jernramme).

Kun to gærdepinde

Dengang spilledes med to gærdepinde og en overligger, hvilende i pindenes gafler. Vor Small var i en kamp mod Kent i maj 1775 sidste gærde og skulle lave 14 points for at vinde. Mod ham bowlede mr. Lumpy, og tre gange gik bolden mellem gærdepindene, uden at overliggeren faldt af. Nu var mr. Lumpy ikke hr. hvemsomhelst, men åbningskaster for Hambledon. Efter kampen tilføjedes den tredje gærdepind. Det tog Small 2,75 time at skrabe de

14 point sammen, så underarmsbowling dengang var ikke helt ufarlig.

Dengang blev man heller ikke straffet for at kaste udenom. Lord Frederic Beauclerq var Hambledonsspiller af iltet gemyt og smadderrig. En gang – det var 1810 – udfordrede han sammen med T. C. Howard de hrr. Osbaldeston & Lambert til en kamp med eet gærde for den sum af 1000 Guineas. Osbaldeston meldte forfald, og vor lord sagde: »Spil eller betal«. Lambert valgte, efter at have scoret pænt, at bowle udenom'ere på lorden, som tabte besindelsen, kampen og de 1000 Guineas i nævnte rækkefølge.

Begivenheden vakte berettiget bestyrrelse, ikke fordi man havde ondt af lord Frederic, men fordi ethvert væddemål ville blive umuligt, fordi cricket ville gå døden i møde med udenoms bowling. Svaret var at indføre strafpoint for at bowle udenoms. Og det gjorde man.

Omkring århundredskiftet 1800 gik den yndige frøken Willes rundt i sine forældres have i Kent, moderigtigt klædt i sin krinolinekjole, som ikke manglede noget i hoftevidde, og ærgrede sig over sin bror Johns tyrannisering af hende. Han tvang hende til at bowle til sig, når ingen af hans kammerater havde tid. Og da hun havde krinolinekjole på, var hun ude af stand til at bowle underarms, som reglerne tilsagde, men kastede rundarms, og da hun var godt irriteret på sin bror, gav hun den hele armen. John Willes optog selv denne kastning og talte så varmt for den, at man på hans gravsted i Sutton Vallence lod indføje følgende efterskrift:

»He was a patron of all manly sport and the first to introduce roundarm bowling in cricket«.

Ikke et ord om søsteren! – Cricket var ikke en syssel for damer. I 1836 blev rundarmsbowling legaliseret i England.

Det kræver ikke megen fantasi at forestille sig, at kasterne snart fandt ud af, at jo højere man loftede armen i afleveringsøjeblikket, desto farligere blev bowlingen. Det kræver ikke megen fantasi at forestille sig, at det blev gærdespillerne kede af.

De følgende 30 år bølgede diskussionen om roundarms/overarmsbowling frem og tilbage, alle argumenter for og imod blev taget i anvendelse. Den, der kom til at betyde det endelige gennembrud for overarmsbowling var John Lillywhite, der som cricketspiller var højt respekteret. Alligevel snød han og kastede overarms, og begrundelsen for at acceptere overarms var da også: Når mr. Lillywhite bowler overarms, og han uomtvisteligt må betragtes som en gentleman, må overarmsbowling være fair. 1864 blev også for England et skæbnesvangert år. Det år blev overarmsbowlingen legaliseret. To år senere spillede den første cricketkamp på Sorø Akademi, ca. 120 år efter, at de første cricketlove var blevet trykt i England. 20 år senere introduceredes fodbold. Vulgært – men amusant!

I 1820'erne i Bristol nærede en smuk ung kvinde en heftig attrå. Det kunne man godt dengang, forudsat man tilhørte de rette klasser, og attråens genstand var acceptabel. Den omtalte unge kvindes attrå var rettet mod anvendt statistik, eller som hendes søn skriver applied statistics. Da hun havde lavet statistik på alt, hvad hun kunne finde i Bristol, måtte hun finde nye marker for sin lidenskab. Hun magede det derfor så, at en ung læge ved navn Grace friede til hende. Hun gav ham tøvende sit ja og fødte ham fire sønner i viktoriaansk tempo. Og efterhånden som børnene lærte at gå, forsynede hun dem hver især med et cricketbat, så ungerne troede, at det var en del af dem selv. Alle blev glimrende cricketspillere. Den ældste døde 22 år gammel af tyfus, en populær dødsårsag dengang i Europa. Den næstældste *W. G. Grace* kompenserede for dette tab ved i sin tid at score over 50.000 points i first class cricket.

Gamle fru Grace kunne nu hengive sig til sin hobby og lave statistikker over sine sønners bedrifter, og som de gode børn, de var, forsynede de hende med rigeligt materiale. Og det gjorde hun, indtil synet svigtede hende i høj alder.

Grace fik afgørende indflydelse på spillets udvikling til det, vi kender i dag. Han vidste, at en gærdespiller kan og bør kunne mestre alle typer af parader og slag – indtil da havde de enkelte spillere specialiseret sig som hittere, stone wallers, square cutters etc. Selv brød han sig ikke meget om slag fra bageste ben, for som han sagde, de slag gi'r kun 3 points ad gangen.

Grace var foregangsmand inden for udviklingen af pitches og baners pleje – og var en af initiativtagerne til test-serierne mod Australien. Han var simpelthen spilleren i sidste halvdel af det attende århundrede – og han vidste det.

Således blev en ung kvindes attrå til anvendt statistik kimen til en florissant udvikling i cricket.

The ashes

Næste gang vi hører om kvinder bag cricket, er the ashes. Da England for første gang tabte en testserie mod Australien, sørgede nationen. Dette var enden. Hustruer, kærestes og veninders til det engelske landshold markerede dette ved at brænde cricketgærderne, som var anvendt under kampene, og samle asken i en urne. Denne overdrog de til australierne, og siden har man kæmpet om trofæet: »The Ashes«.

I dag er kvinder aktive spillere

Således så vi piger her på skolens hold efter kun 116 års cricket på Akademiet.

Så få var ordene.

Til sidst vil jeg gerne på de gamles vegne takke Thomas Petterson, og gennem ham, rektor, for stor støtte ved arrangementet i dag og for skolens gæstfrihed, Soransk Samfund for solid opbakning ved denne lejlighed og ved soransk cricket i det daglige, skoleholdet for en virkelig god præstation, såvel i marken som ved gærdet og endelig de rigtig gamle, fordi I stillede op her i dag. Tak!

Flemming Balstrup.

Frokosten den 4. september

Vi blev placeret ved småbordene for oven til højre, og selv om der er mere samling på selskabet ved langbordet for neden til venstre, så forløb alt på bedste vis: *Harlang* førte os frelst gennem de obligatoriske ceremonier indbefattet forsangens svære kunst – af Kiesow kaldet »besyngningen« – som han klarede med bravour takket være sit indgående kendskab til Wagners Meistersinger ... fabelhaft! *Harlang* havde lige været på *Færøerne*, som han anbefalede alle at gæste om sommeren: »En stor, ubeskrivelig smuk oplevelse! En masse dejlige mennesker havde han mødt, derimellem *Jacob Haraldsen* '43, som sendte hilsener fra de derværende 25 gamle soranere. *Jacob* er apoteker og formand for den færøske turistforening, som man trykt kan henvende sig til om alt færøsk. Det bør understreges, at stærke drikke *ikke* kan købes billigt på apoteket! Slige vædsker må man selv medbringe og tage ansvaret for – men i øvrigt behøves ingen alkohol for at nyde *Færøerne*!

Akademilægen *Otto Rasmussen* er fra-trådt, men ser hverken aflægs eller gammel ud, han farer rundt i det græske, studerer kollegaen *Asklepios* og alle hans gerninger – og skriver til og med derom (»Lægeguden *Asklepios* og Kultstederne«. Sorø 1985, 12 sider, illustreret). Doktor *Rasmussen* var dagens taler. Det blev et interessant tilbageblik på en »fjern« fortid som medicinsk studerende i trediverne med afsluttende eksamen i 1942. Efter »krigs-indspejring« på sygehuset i Ribe fra maj 1943 til februar 1945 begyndte doktor *Rasmussen* sin soranske løbebane med køb pr. marts 1945 af lægerne *Dalmarks* hus og praksis på Sorø Torv. – Hvem vidste, at dette var den ældste praksis udenfor København, startet i 1602 (sekstenhundredegto) af akademilægen *Anders Christensen*, og at akademilægen *Andreas Blach* fra samme Sorø-praksis i 1856 stiftede Sydvestsjællands Lægekreds Forening og, i tresserne, Den almindelige

Danske Lægeforening! I en periode på 110 år nåede 3 (siger og skriver *tre!*) akademilæger at fungere: *Gjellerups* indtil 1904, *Dalmark* fra 1904 til 1945, og *Otto Rasmussen* fra 1945 indtil den historiske stilling som akademilæge ebbede ud 1977. Allerede i 1970 købte soraneren *Hans Trojel* '52 halvdelen af doktor *Rasmussens* praksis og klinik, i 1973 blev de »historiske lokaler« på Torvet afløst af Lægehuset på Rådhusvej, og i 1977 solgtes den resterende halvdel til *Michael Fløystруп*. Herlige glimt fra datidens barske liv som akademilæge tilflød os (nok til endnu en lille publikation), og vi følte alle, hvor forvante vi i grunden er i dag i sammenligning med dengang: »Frøken *Clausen* på Akademiets Sygehus var altid til rådighed, hun havde *varmt vand*, dét fandtes ikke på Torvet! Doktor *Otto Rasmussen* sluttede sin interessante og morsomme beretning ved at understrege alt det, han havde haft at glæde sig over i disse mange år på Akademiet med deltagelse i juletræsfester og bulesold og ... 40 Palmesøndags-konfirmationer i kirken: »Mine børn har oplevet det hele!«

Harlang takkede og tilføjede: »Læger er som oftest et forsigtigt folkefærd, således også i dette tilfælde, men tænk, hvis Sorø-lægen *Otto Rasmussen* *ikke* var underkastet tavshedspligt ... *hvad* havde vi så ikke fået at vide?! – Det vi fik at vide var dog kosteligt nok!

Følgende var sammenstimatede: Akademilæge *Otto Rasmussen*, Nykøbing Falster 33, æresmedlem og nestor *Herluf Krog-Meyer* 09, *Jens Bastue Jacobsen* 24, *Peter Waagstein* 31, *Jørgen Tholl* 33, *Johannes Dam* og *Elsa Verner Nielsen* 34, *Pia Frandsen* 35, *Paul Rantzau* 37, *Finn Harlang* 45, *Susanne Søhuus* (*Martin Legene*) 68, *Karin Rasmussen* 71, *Hans der Wurm* 73, *Søren Tholstrup Christensen* og *Erik Jensen* fra 82. Cirka halvdelen sivede til *Nachspiel*. *Paul Rantzau*.

Oktoberfrokost-referat må vente til næste nummer.

Giv Akademiet en gave!

Støt Kulturfonden

Det er altid en fornøjelse at se gamle elever, og vi har set mange i dette efterår til vidt forskellige arrangementer.

Først cricket-jubilæet med helt sin egen stemning af gammelt soraner-liv. Så gammel-soraner-idrætsdagen: Moderne, en masse aktiviteter, fest bagefter, kul på. Derefter jubilæumsdagen den 3. oktober, hvor især festaftenen i teatret blev det store møde mellem alle soranere, unge og gamle. Og endelig Soransk Samfunds årsfest på Akademiet lørdag før efterårsferien.

Skulle nogen føle, at han eller hun efter alt dette ville give *sin egen personlige gave til skolen*, så er tiden inde nu. Akademiets kulturfond, som blev oprettet på Holbergs 300 års fødselsdag, modtager enhver gave, stor eller lille, med glæde og tak. Som eksempel kan nævnes, at vi beder hvert forældrepar til elever på skolen give 50 kr.

Fonden har nu indsamlet 35.000 kr., men det er en dråbe i havet i forhold til behovet. Ordet *kulturfond* skal forstås i bredeste forstand og dækker alt fra støtte til musikudøvelse og teater til f.eks. sejlsport og studierejser. Det gennemgående er, at der er tale om aktiviteter, hvor elever udfolder sig, ikke om noget statisk.

Fonden har selvfølgelig hidtil været tilbageholdende med udbetalinger, men den har tidligere støttet en studierejse for en klasse til Rom, og den gav i forbindelse med jubilæet en fotolinse til en elev (Lasse Tryde i 3u) som en tak for hans arbejde med jubilæumsbogen (se andetsteds i bladet) og som en opmuntring til at fortsætte som primus motor med at interessere kammeraterne for at arbejde med fotografering.

For en ordens skyld: Gaver til fonden er fradragsberettigede på selvangivelsen efter de almindelige regler.

Der er et girokort indlagt i bladet. STØT FONDEN! BRUG DET I DAG!

Holbergs fødselsdag

Hvert år markeres Ludvig Holbergs fødselsdag af Soransk Samfund med en kranseledæggelse ved Holbergs statue foran Det kgl. Teater. Medlemmer, der har mulighed for det, opfordres til at overvære højtideligheden, som foregår *onsdag den 3. december kl. ca. 09,30*. Bagefter vil det være muligt at fortsætte samværet over en kop kaffe, et rundstykke og en dram.

Det kgl. Teater stiller 130 billetter til rådighed på nye scene til skuespillet

»SPAREKASSEN«

i prisklasserne

A til kr. 130.00

B til kr. 100.00

Kraks Blå Bog

I juni udkom den nye udgave af Kraks Blå Bog. Der er optaget 288 nye biografier, mens 277 er udgået. Den reelle »vækst« er således 11, der bringer bogen op på at omfatte 8120 biografier over nulevende danske, færøske og grønlandske kvinder og mænd.

En betragtelig vækst siden 1. udgaven i 1910, som omfatter 3000 biografier – eller levnedsløb, som det kaldes.

Grundlaget for bogens redaktion er stadig dr. Ove Kraks principper samt de traditioner, der har dannet sig siden da – noget klart fastsat regelsæt findes imidlertid ikke. Der er i hvert enkelt tilfælde tale om en individuel vurdering. Væksten siden 1910 er en naturlig følge af det mere komplicerede samfund, vi lever i – at bogen også på anden måde følger med tiden ses af, at stadig flere yngre personer finder vej til spalterne. I dag er det muligt at »være betydende« i en ung alder.

Kraks Blå Bog koster 450 kr. incl. moms.

Ove Krak var student fra Sorø 1881.

Soranske dødsfald

PETER ROSSING LØNBORG (1956)

18. december 1939 – 27. august 1986

HJALMAR FREDERIK KRUMANN

KNUHTSEN (S 24)

2. august 1905 – august 1986

PETER de NEERGAARD (S 27)

17. maj 1909 – 13. september 1986

TAGE LARSEN (S 53)

12. marts 1934 – 23. august 1982

HANS-JØRGEN SPEYER (R 38)

14. september 1921 – 1. oktober 1986

HELGE HOFF (S 12)

25. maj 1893 – 7. oktober 1986

HELGE HOFF

25/5 1893 – 7/10 1986

Ved sin død – 93 år gammel – var landsdommer Helge Hoff en af de få overlevende af dem, der kom på Sorø i begyndelsen af dette århundrede og derved oplevede en stor flok unge lærere, som 25 år senere for daværende elever stod som gamle originaler, men samtidig næsten alle som betydelige personligheder. Han kom fra Ternstrup og boede i de første år som privat pensionær hos den for os yngre sagnagtige rektor Bartholomæus Hoff, der gik af i 1911 og døde snart efter. Rektor Hoff var vist ikke i familie med den unge gut, men fik tillid til ham og brugte ham i sin sidste tid ved lejlighed som mellemmand til gymnasiasterne, når der var problemer. Helge Hoffs klasse oplevede i øvrigt som halvvoksne en omgang fåresyge, som efter hans mening var årsag til, at han og flere andre blev barnløse.

Efter studentereksamen 1912 blev Hoff jurist og var i nogle år dommerfuldmægtig og senere ved anklagemyndigheden, til han i 1937 blev dommer i Vestre Landsret. Han kom med i modstandsbevægelsen under den tyske besættelse og deltog senere i mange år i hjemmeværnet.

Da jeg i 1956 kom fra Flensborg til Vestre Landsret, modtog han mig som kolle-

ga med største venlighed, dels fordi jeg var soraner, og dels ud fra fælles interesse for vore landsmænd syd for grænsen. Han var i en årrække formand for Sønderjysk Forening i Viborg og var i det hele højt oppe i årene levende og foretagsom trods svækket hørelse. Som mange soranere var han individualist, og 1959–67 var han en energisk formand for Den Personlige Friheds Værn.

Efter pensioneringen i 1963 flyttede han og hans kone Hedvig med deres mange smukke møbler til en køn, firlænget klitgård i Husby Klit ved Vestkysten, »derude, hvor solen går ned«, som hun sagde. Det varede dog længe for dem; de var begge stadig fulde af liv. Han tog først eksamen som statsautoriseret ejendoms-mægler og derefter i 1968 advokatbestalling og virkede i nogle år som medarbejder hos en advokat i Videbæk. I Viborg sad vi og tænkte på, om han en dag ville dukke op for at prøve at bestå procedureprøven ved landsretten! Det skete dog ikke.

Han og konen holdt meget af hinanden, men havde næsten ingen nær familie. Til gengæld hang han ved den gamle skole. I 1982 mødtes vi ved translokationen i Sorø, han som 70 års jubilar sammen med en enkelt overlevende kammerat, jeg og mine kammerater som 50 års jubilarer. Hans lille, særprægede og energiske kone var en dygtig Mensendieck-lærerinde, som hjalp mange mennesker; men i januar 1986 døde hun, 91 år gammel.

Han tog det med rank ryg og klarede sig stadig i den store klitgård. Ved mit sidste besøg i august talte han livligt om mange ting, mest om Sorø. Ingen af os kunne komme afsted til akademiets jubilæum, men vi aftalte at køre sammen til translokationen i 1987, han som 75 års jubilar – hvis der ikke kom noget i vejen. Det gjorde der så alligevel 2 måneder senere, da han sluttede sig til den store brigade af Sorø Akademi's trofaste sønner, som ikke er mere, men hvis ånd fortsat omgiver vor gamle skole.

Frants Thygesen (S 1932).

Gl. Soraner Idrætsdagen den 6. september 1986

Lørdag den 6. september var dagen og skønt vejret ikke var sagen satte unge og gamle hinanden stævne for ved sport gamle nederlag at hævne Vi mødtes til middag, kl. var 12 180 skulle spise så maden blev kold Stemningen var høj trods skind på sovsen som givet ville egne sig bedre til vovsen. Eftermiddagen stod i idrættens tegn selv fodbold blev spillet trods silende regn.

Andre valgte at søen gå rundt mudret det var, men meget sundt for deres slid et diplom de fik samt sodavand og et medlident blik. Kl. 17 til te, på skolen vi orkede da alle var bænkedede og flere snorkede anførere m.m. små taler holdte af det skal de ikke være ret stolte en enkelt af dem var lidt morsom resten er et under vi andre overkom. Iøvrigt blev et par pokaler overrakt til de stridende rivaler. kl. 18; sportsdagen var slut efter skrål, skrig og en lille prut. Alle mennesker blev nu vasket skiftet og cigaretten asket. Kl. 19 middagen i hallen begyndte 175 dertil i bil, på cykel sig skyndte. Kinesisk risret, øl og vin gled ned i folket, der åd som ... der blev råbt, skreget, spist og bøvset papirsdugen blev snart beskidt og møvset. Kl. 21 yderligere 250 ind i hallen væltede og i disco og jazz folk sig i hinanden æltede der stemning og fest til kl. var 2 da halvdelen af Sorø tiggede os om ro. Tak til alle jer der gad komme fra Jylland, Fyn og Sdr. Omme vi ses jo sikkert til næste år ikke en dag og fest vi får.

*Uffe Fink Jensen, Klaus Pedersen,
Henrik Jelert, Lars Olsen.*

Rettelse!

I Soranerbladets mindeord om L. Balslev er der side 147, venstre spalte, linie 19 fra oven udfaldet tre ord, nemlig: »som de udtryk«. Disse ord skal indføres efter ordet »tonefald«.

Der skal altså stå (fra linie 17): »Målet var at se det flygtige smil og høre det uvil-kårlige tonefald som de udtryk for umid-delbart liv, de virkelig er.

Undskyld!

Red.

Efterlysning

Finn Harlang efterlyser en gammel sora-ner, der den 17.9.1986 har indsendt 55 kr. til Sor Data som medlemskontingent. *Vedkommende har glemt at skrive sit navn på kuponen.*

Pengene er sendt fra Fakse postkontor. Ved opgivelse af navn til Harlang, bliver Soranerbladet tilsendt.

Red.

Sorø Akademi 400 år Billeder af et skoleår

Redigeret af Torben Christoffersen, Steen Jensen og Lars Kelstrup. Fotos: Lasse Tryde m.fl. og udgivet med støtte af tips-midlerne.

Dette smukke billedhæfte med over 150 fotografier giver et godt indtryk af det daglige liv på skolen ét år igennem og sælges til fordel for

SORØ AKADEMIS KULTURFOND
for 50 kr.

Kan bestilles telefonisk på Skolens kon-tor, 03 63 08 37 kl. 11-14, hvorefter hæf-tet sendes portofrit med et vedlagt giro-kort.

Runde fødselsdage nov. 1986

2. Fhv. rektor Johs. Jørgensen (f. 01, lærer), Ryetsvej 25, Kilden, 9900 Frederikshavn.
5. Prod. leder Ulf Lawaetz (f. 16, S 35), Vor dem Sandbeck 1, D-2860 O.-Holz-Scharmbek, BRD.
9. Sygepl. Kirsten Pleass (f. 36, S 55), Box 621, Kinhasa, Zaïre.
12. Fuldm. Erik J. Larsen (f. 16, R 34), c/o Britt Ringheden, Ringhedensvæg, S-24033 Löberöd, Sverige.
14. Poul Chr. Mess (f. 06, R 24), Godthåbsvej 39, 2000 Frederiksberg.
17. Kapt.lt. Jens Egede Grønbech (f. 36, R 53), Inspektionsskibet »Beskytteren«, 1000 Kbh. K.
20. Eksp.chef Jørgen Hakon Henningsen (f. 36, R 53), Skeltoftevej 16, 3050 Humlebæk.
20. Ing. Tage K. Schrader (f. 11, R 28) Indaleicho Gomes 278, 4400 Salta, Argentina.
22. Amb.råd Peter Melchior (f. 36, S 55) DANIDA, Asiatisk Plads 2, 1402 K.
22. Pol. ass. Erling Müller (f. 11, S 31) Markedsgade 1, 9560 Hadsund.
29. Generalkonsul Preben Harhoff (f. 11, '29), Esperance Allé 10 C, 2920 Charlottenlund.
29. OL Poul Kisbye (f. 96, R 12), Olufsbakken 19, 8800 Viborg.
29. Sp.kassedir. Mogens Kruhøffer (f. 26, R 43), Vermehrensvej 6, 4100 Ringsted.

5 års jubilarer fra årg. 1981

deriblandt de, der tog 4.G med.

Jubilæum den 15. november 1986. Vi mødes på Axelhus Bodega kl. 1800 til spisning og fest.

Yderligere oplysninger på tlf.:

Lennart Resenbro	01 75 01 23
H. P. Hermansen	01 23 90 59
Charlotte Clasen	01 24 80 91
Kim Øxenholt	01 34 36 62

Med venlig hilsen!

Lennart Resenbro.

MEDLEMSKONTINGENTET

er af generalforsamlingen fastsat til kr. 90,- i 1986. For medlemmer fra og med årgang 1979 samt for medlemmer, der er fyldt 67 år, dog kun kr. 55,-. Medlemmer, som aftjener deres værnepligt, er kontingentfri et år, når meddelelse herom gives til:

Soransk Samfunds kasserer:

Direktør Finn Harlang
Dronningens Tværgade 30
1302 København K.
Telefon (01) 13 86 66
Postgiro 4 00 17 10
Kontingent giro 3 27 13 07

OBS – Årgang 85 og 86 er kontingentfri

Postændring – Kontingent m.v.

SOR-data
Soransk Samfund
Dr. Tværgade 30
1302 København K.

OBS – BETALING

Til de medlemmer, der er bosat i Danmark, på Færøerne, i Norge, Finland, Sverige og på Island fremsendes fortrykte girokort. Udlandssoranere bedes **indbetale kontingent i check, trukket på en dansk bank**, da Samfundet ellers må betale **30,00 kr.** for at veksle en udenlandsk check. Denne indbetaling må gerne komme kassereren i hænde u/ yderligere opfordring, hvorved Samfundet sparer tid og penge til opkrævning.

Adresseændringer for Skandinavien

meddeles til det lokale postkontor, der lader besked gå videre til kassereren.

Henvendelse vedrørende SORANSK SAMFUND

stiles til:
Formanden, borgmester Ib Juul
Herlev Rådhus, Bygaden 90
2730 Herlev
Telefon (02) 94 06 33

SORANERBLADET: Redaktion

Svend Ranvig
Kongebrovej 28
4180 Sorø
(03) 63 08 57 (bedst 18-19)

SORANERBLADET: Administration

Direktør Finn Harlang
Dronningens Tværgade 30, 1302 Kbh. K.
(01) 13 86 66

Sorø Bogtrykkeri APS
Alleen 9, 4180 Sorø
(03) 63 05 75

Adressændringer og re-
klamationer rettes i Skan-
dinavien til det lokale
postkontor.

H H BACHE

ORDRUP JAGTVEJ 42 C
2920 CHARLOTTEBLUND

Indhent tilbud på

Person-, Last-, Varevogne

4300 HOLBÆK
Hovedvej 4
(03) *43 41 22

4400 KALUNDBORG
Slagelsevej 162
(03) *51 11 66

4500 NYKØBING Sj.
Autogården
(03)* 41 11 22

– *Stedet vi mødes*

HOTEL POSTGÅRDEN

Leslie Christensen

Telf. (03) 63 22 22

Sorø Akademi
Skovdistrikt

Telf. (03) 63 01 25

gælder det **SPHAGNUM** så tal med

Pindstrup Mosebrug A/s

Pindstrup

8580 Ryomgård

Telefon (06) 39 61 00

SAAB
DACIA

Salg - Service

Aut. -forhandler
NIELS THIELE

Automobiler
STENLØSE

Tlf. (02) 17 00 72

Ved overførsel fra indbetalerens konto:
Postgirokonto nr. Underskrift

GIRO INDBETALINGSKORT

Eventuelle meddelelser vedrørende betalingen.

Postgirokonto nr. **5 75 42 40**

Sorø Akademis Kulturfond
v/ adv. Lars Langkjær
Storgade 12
4180 Sorø

Indbetaler

Postvæsenets stempel

Kroner

Øre

Porto for indbetaling betales **KONTANT**
Der må ikke klæbes frimærker på denne blanket

Til maskinel aflæsning – Undgå venligst at skrive i denne rubrik

6030 S (8-86) PGK 24-2268

>01<

+5754240<

Meddelelser vedrørende betalingen

Indbetaler

Kroner

Øre

Postvæsenets kvittering

Postgirokonto nr. **5 75 42 40**

Sorø Akademis Kulturfond
v/ adv. Lars Langkjær
Storgade 12
4180 Sorø

Postvæsenets
erstatningspligt
ophører, når kravet
ikke er anmeldt
for postvæsenet
inden 2 år efter
indbetalingen.